

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα δημοσίευσις δεκτή ὑπὸ ἰ-
διαίτεραν συμφωνίαν
Αιτήσεις ἀπευθύνεται:
Ἐφ. «Ἀνάστασιν» Ἀργεστόλιον

Συντάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ
Τιμᾶται λεπτὰ 10

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἔτος δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς φραγ. 10

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ

«Εὐκολώτερον εἰσέρχεται εἰς τὴν ἔπην τῆς βελώνης τὸ κανάβι μὲ τὸ ἔποιον δένουσι τὰ πλοῖα παρά νὰ εἰσέλθῃ ὁ πλούσιος εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν».

Αὐτὰ λέγει ὁ Χριστός! καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴ πιστεύομεν ὅτι, ὅ,τι εἶπεν Ἐκεῖνος εἶνε ὀρθὸν καὶ ἀληθές, διὰ τοῦτο Σᾶς λέγομεν τὰ ἑξῆς:

Πλούσιος! ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ὅμοιος πρὸς τὰ ἄλλα ζῶν, ἐκτὸς ἐὰν Σεῖς νομίζετε ὅτι ἡ θεωρία τοῦ Darwin εἶναι ὀρθὴ καὶ ἐπομένως ὅτι Σεῖς εἰσθε οἱ γνήσιοι ἔγγονες τῶν πιθήκων, μολονότι θὰ Σᾶς ἐγείρῃ ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τοῦτο ἡ ἔλλειψις τῆς οὐρᾶς Σας, τοῦτο ὅμως εἶνε φυσικὴ σύ-
επεια καθόσον ἂν φυσικοὶ ἡτεμπέλη-
δες ποῦ εἰσθε κ ἄ τ σ ε κ ἄ τ σ ε
τὴν ἐφάγετε, τὴν κατεστρέψατε, δὲν τὴν ἀφήσατε νὰ ἀναπτῆται:

Λοιπὸν ἐὰν νομίζητε ὅτι οὕτως ἔ-
χει τὸ πρᾶγμα, ἰφίνομεν εἰς Σᾶς τὴν τιμὴν τῆς κληρονομίας τῶν προγόνων Σας πιθήκων, καὶ ἐπειδὴ κάθε εἶδους ζῶον εἶνε ἐπιδεικτικὸν ἀναπτύ-
ξεως πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ πιθήκος, διὰ τοῦτο Σᾶς παρακαλοῦμεν εἶτε μὲ τὴν γνώμην τοῦ Δαρβίνου εἰσθε; εἶτε μὲ τὴν γνώμην τὴν ἰδικὴν μας ὅτι δηλ. εἰσθε ἀπόγονοι ἀνθρώπων, νὰ μᾶς παρακολουθήσητε εἰς τὴν ἐξέλι-
ξιν τοῦ παρόντος θέματος!

Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε ὅμοιος πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα διότι ἐπροικίσθη μὲ τόσα σωματικὰ καὶ διανοητικὰ πλεονεκτήματα ὥστε οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἄλλων ζῶων νὰ ἐπιβλήθῃ καὶ νὰ

ἀρχῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς φύσεως νὰ ἐξαπλώσῃ τὴν δυνάμιν του ἡδυνήθη καὶ νὰ τὴν ὑποδουλώσῃ κατόρθωσῃ!

Διαφέρει λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἄλλων διότι μετεχειρίσθη τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματά του καὶ τὰ ἐκαλλι-
έργησεν οὕτως ὥστε κατορθώσας νὰ ἀρπάσῃ τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως τὰς συνήνωσε μὲ τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις καὶ ἰδοὺ κατόρθωσε νὰ πλησιαζῇ πρὸς τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦτέστιν πρὸς τὴν σχετικὴν τελειότητα.

Συμπεραίνομεν ὅθεν ὅτι ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ὀνομάζεται καὶ εἶνε ἄνθρωπος, ζῶον τοῦτέστιν εἰς τὴν ὑψιστὴν τῆς ζωικῆς κλίμακος βαθμίδα ἰστάμενον, εἶνε καὶ ὀνομάζεται οὕτως διότι ἐγεννήθη ἄνθρωπος, ἀλλὰ διότι διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς προόδου κατόρθωσε νὰ γίνῃ τοιοῦτος, καθόσον ὡς εἶπομεν ναι μὲν ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται διαφέρων κατὰ τὴν σωματικὴν διάπλασιν καὶ διανοητικὴν δυνάμιν τῶν λοιπῶν ζῶων, ἀλλ' ἄνευ τῆς καλλιέργειας τῶν πλεονεκτημάτων τούτων μένει ζῶον διαφέρον εἰς ἐπουσιώδεις καὶ τυπικὰς διαφορὰς, τοῦτο δὲ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ Σᾶς τὸ ἀποδείξωμεν ἐνταῦθα, ἀφοῦ δυνάμεθα μαζὺ ὦ ἀγαπητοί μου! πλούσιοι νὰ ταξειδύσωμεν μία στιγμὴ μὲ τὸ ἀστραπιαῖον πλοῖον τοῦ νοῦς μέχρι τῶν παρθένων μερῶν τῆς ἀγρίας Ἀφρικῆς καὶ ἐκεῖ θέλομεν εὑρῆ τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ἔχοντας τὰ αὐτὰ μὲ ἡμᾶς σωματικὰ καὶ διανοητικὰ πλεονεκτήματα πλὴν ἀκαλλιέργητα καὶ ἐπομένως θέλομεν παραστή πρὸ τῶν

φρικωδῶν ἐκείνων εἰκότων τοῦ ἀλληλοφρογμάτου τῶν ἀγρίων τούτων ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κτηνοῦδου βίου τῶν πρὸ τῶν κτηνοδοστέτων συνηθειῶν τῶν.

Ὡς βλέπομεν λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ ἦναι τῶ ὄντι ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ τρέφῃ τὸ σῶμα μόνον, ἀλλ' ἐπίσης ποῖπει νὰ τρέφῃ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ καὶ τὴν διάνοιαν καὶ προσέτι ἰδιαίτως νὰ καλλιεργῇ τὸ αἶσθημα τῆς καρδίας:

Σᾶς ἐρωτῶμεν λοιπὸν τρέφητε ἐπίσης τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν τόσον καλῶς ἔσον καὶ τὸ σῶμα Σας ὦ χ ρ υ σ ο φ ἄ ρ ο ι!

Ἐὰν μᾶς ἀπαντήσητε ναι. Σᾶς λέγειν ὅτι ψεύδεσθε καὶ ἰδοὺ ὁ αὐτὸς:

Ὅπως τὸ σῶμα Σας φαίνεται ἂν ὡς ἐπιποτάμων καὶ ελεφάντων, ἐκ τῆς παχυσαρκίας καὶ ἀργίας, ὅταν διέρχησθε τὰς ὁδοὺς, τοιοῦτο τρόπον ἂν καὶ ἡ διάνοις καὶ τὸ αἶσθημα ἦσαν ἐπίσης καλῶς θρεμμένα καὶ ἀνεπτυγμένα τότε θὰ ἐγίνοντο καταφανῆ ὅταν θὰ διήρχεσθε τὰς ὁδοὺς τῆς ἰκανότητος καὶ τῶν εὐγενῶν πράξεων, δυστυχῶς μολονότι Σᾶς παρακολουθεῖται βῆμα πρὸς βῆμα καὶ ὡς ἀγρυπνὶ φύλακες Σᾶς ἐπιβλέπομεν, ἐν τούτοις οὐδαμοῦ ποτὲ εἶδομεν οὔτε τὴν διάνοιάν Σας οὔτε τὸ αἶσθημά Σας (ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων) νὰ διαγνώσωιν, εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς προόδου καὶ ἀρετῆς, οὐδεμίαν γοημίην καὶ οὐδὲν σημεῖον, πρᾶγμα τὸ ὅποιον μᾶς ἐκαμε νὰ φανῶμεν οἱ πλούσιοι ὅμοιοι μετὰ τῶν ἀποστειμένων κινήτων ἀπο-
ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.ΣΣ.ΦΥ.0014.Υ1.0006

αἷς ὑπάρχουσι βόβοροι καὶ ἀκαθαρ-
σαίαι».

Καὶ τῶ ὄντι πῶς ἢ μπορεῖ κανεὶς
νὰ ἀνομιᾶσθαι τα παροδοῖα ταῦτα ὄντα
τὰ μὴ ἔχοντα μήτε ἰκανότητα μήτε
αἰσθημα παρὰ μόνον παχείας σάρκας
καὶ περισπῆν κοπρίαν, τὸν ἀνωτέρω
τίτλον θεωροῦντες ὡς κατάλληλον
καὶ ἀρμόζοντα Σᾶς τὸν χαρίζ-
μεν ἵνα τιτλοφορῆσθε μέχρι τῆς ἡμέρας κατὰ
τὴν ὁποίαν θὰ θελήσῃτε νὰ δράσῃ ἡ
διανοία Σας καὶ ἡ καρδιά Σας, μέχρι
τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατὰ τὴν ὁποίαν
θὰ πετάξῃτε τὸ φοβερὸ σκοτάδι τοῦ
ἀκεπάζει τὰ τεμπελιασμένα μάτια
Σας καὶ θὰ κυταξῆτε ὀλοτρόγυρά Σας
καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι εἰσθε τὰ δυστυχε-
στερα τῶν ζῶων, τὰ μᾶλλον περι-
φρονημένα ὄντα τῆς οἰκουμένης:

ὦ πλοῦτιο! Πλούσιοι! ἔχετε
τὸν πλοῦτον τῆς ὕλης, ἔχετε ἔμως
συγχρόνως τὴν φοβερωτέραν πτω-
χείαν τῶν μεγάλων καὶ εὐγενῶν
πράξεων!

ἔχετε περισσεύμα τροφῆς κατοί-
καὶ ἐνδυμασίας, ἔχετε συγχρόνως
ὁμῶς καὶ περισσεύμα περιφρονήσεως
χλεύης, μίσους ἐκδικήσεως τῆς κοι-
νωνίας!

Ὁ Πλοῦτος Σᾶς εἶνε αἰτία κακοῦ,
γμίξει τὰς συζύγους καὶ θυγατέρας
Σας τοὺς υἱοὺς Σας ἀπὸ ἀργίαν, ἀπὸ
μαλθακότητα, ἀπὸ καταχρήσεις, ἀπὸ
κουφότητα καὶ ἀλαζονείαν, ἀπὸ ἀ-
ναισθησίαν τέλος πάντων πρὸς πᾶν
ὅτι δὲν καλεῖται ὕλη:

Δυστυχεῖς! Δυστυχεῖς! Σεῖς εἰσθε
τῶ ὄντι τὰ μᾶλλον ἀξιολύπητα ὄντα,
μακρὰν τοῦ νὰ Σᾶς μισῇ ὁ κόσμος
τούναντίον ἔπρεπε νὰ Σᾶς ἐλεινολο-
γῇ καὶ νὰ δακρύζῃ κατὰ τὴν διάβα-
σίν Σας!

ἔπρεπε ἀντὶ νὰ φθονῇ τὰς φουσι-
κομένας ἀπὸ ἀλαζονείαν καὶ κουφότη-
τα θυγατέρας σας καὶ συζύγους σας
εἰς τοὺς ἀπομεμαλακισμένους υἱοὺς
σας νὰ θρηνῇ διὰ τὴν ἀπώλειαν το-
σοῦτων ὑπάρξεων.

Ἀνοίξατε δυστυχεῖς τοὺς ἐσκοτισ-
μένους ὀφθαλμοὺς σας καὶ ἴδετε ὅτι
ὄλον τὸ οἰκεδόμενον τὸ ὅποιον κτίζε-
τε εἰς ἔλθῃ σας τὴν ζωὴν, κλέπτον-
τες ἀδικούντες ἀρπαζόντες τὸν ἰδρώτα
καὶ τὴν τιμὴν τοῦ δυστυχοῦς ἐργάτου
καὶ τῆς δυστυχοῦς ἐργατίδος, δὲν σᾶς
χρησιμεύει εἰμὴ μόνον διὰ νὰ κατα-
στρεφῆτε τὰς θυγατέρας τὰς συζύγους
τοὺς υἱοὺς σας.

Ἰδέτε ὅλους τοὺς ἀπογόνους ὅλους

τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας τῶν
πρὸ πεντηκονταετίας πλουσίων οἰκῶν
τῆς Κεφαλληνίας, ὅλα εἰκὼν ἀπαισία
θα προκύψῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν Σας
ἡτις, εἰμὴ βέβαιος, θὰ Σᾶς παγώτῃ
θὰ Σᾶς ἀπολιθώτῃ χειρότερα πρὸ
ἂν ἐβλέπατε τὴν κεφαλὴν τῆς Με-
δοῦσης!

Ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἀπόγονοι καὶ οἱ
υἱοὶ οἱ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν κοῦφοι
καὶ ἀλαζόνες εἰσὶν σήμερον ρακενδύ-
τοι, νησταλέοι, ἀμαθεῖς, ἀσθενεῖς,
πλήρεις ταπεινότητος, πλήρεις δου-
λείας πλήρεις περιφρονήσεως καὶ ἀ-
δρανεΐας!

Ποία αἰτία τοῦ; ἔφερεν εἰς ἐκεῖνο
τὸ σημεῖον, τί ἄλλο παρὰ ὁ πλοῦτος
καὶ ἡ βλακία τῶν γονέων τῶν, τί
ἄλλο παρὰ ὁ πλοῦτος τοῦ; ἐδίδαξε
νὰ ἦναι λάτρες τῆς ὕλης, τῆς πολυ-
τελείας, τῆς ἀλαζονείας, τῆς ἀργίας,
τῆς μητρὸς πάσης κακίας;

Διὰ τὰς θυγατέρας καὶ τὰς συζύ-
γους ἀποσιωπῶ διότι ἡ εἰκὼν εἶνε
ὑπὲρ τὸ δέον τρομερὰ καὶ ἀηδής!

Ἐξ ἄλλου δὲ ρίψατε, ὦ Πλούσιοι,
ρίψατε τοὺς ὀφθαλμοὺς Σας εἰς τὰς
ἐργατικὰς τάξεις ἴδετε τοὺς υἱοὺς
τῶν ὑπηρετῶν καὶ τῶν σέμ-
πρων τῶν πλουσίων τῆς ἐποχῆς ἐ-
κείνης! Ἰδοὺ ἡ ἀντίθετος, τῆς προη-
γουμένης, εἰκὼν:

Ὅλοι οἱ ἐπιστήμονες, οἱ Σοφοὶ
Συγγραφεῖς, οἱ Μητροπολίται καὶ
Ἀρχιεπίσκοποι, οἱ θεῖοι Ρήτορες,
Καθηγηταί, Διδάσκαλοι, Ἴατροί, Δι-
κασταὶ Δικηγόροι, ἀριστοὶ τεχνίται,
ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τέλος πάντων τῆς
προόδου καὶ ἀρετῆς, ἐκείθεν κατάγον-
ται! καὶ βεβαίως οὕτως ἔπρεπε νὰ
γίνῃ!

Διότι τί φυσικώτερον;

Ἡ ἐργασία καὶ ἡ ἀπλότης παρή-
γαγον τοὺς ἐργάτας τῆς Προόδου καὶ
Ἀρετῆς!

Ἡ ὕλη καὶ ἡ ἀργία παρήγαγον
κτῆνη, δούλους μικροπρεπεῖς, ποτα-
ποὺς, ἀργοὺς, σάπιους, ἀκριβῶς ὅπως
μετὰ μίαν πεντηκονταετίαν θὰ ἦναι
οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες Σας εἰὰν δὲν
τὸ ἐνοήσῃτε ἐγκαίρως.

ὦ Πλούσιοι! πλούσιοι! μεταβάλ-
λατε πορείαν, ἐνοήσατε πρῶτα πρῶ-
τα ὅτι ἡ ἐργασία ἡ ἀπλότης αἱ καλαὶ
τράξεις, τὸ αἶσθημα, θὰ σᾶς κάμουν
ἄνθρωπους, δεύτερον ἐνοήσατε ὅτι
τὰ προπερήματα ταῦτα, καὶ ὄχι ἡ δα-
πανομένη καὶ ἀναισθητὸς ὕλη, εἶνε
ἡ ἀγαθὴ καὶ ἀδαπάνητος κληρονομία

ἡ ὁποία ἢ μπορεῖτε νὰ ἦσθε βέβαιοι
ὅτι θὰ καταστήσῃ εὐτυχεῖς τὰς θυ-
γατέρας Σας καὶ τοὺς υἱοὺς Σας.

Συνέλθετε ἐκ τοῦ παρατεταμένου
ὑπνου, καὶ τὴν ὕλην τὴν ὁποίαν κρύ-
πτετε ὡς ὁ φυλάργυρος τὸ δινάριον,
καθιστώντες ταύτην ἐντελῶς ἀχρη-
στον, εἶνε καιρὸς νὰ τὴν καταστήσῃ-
τε χρησίμον καὶ ὠφέλιμον, ἐνθυμη-
θῆτε ὅτι ὁ Χριστὸς τὸν δούλον ἐκεῖ-
νον, ὅστις ἐκρυψε καὶ ἐφύλαξε ἀχρη-
στα καταστήσας τὰ τάλαντα, ἐντὸς
τῆς γῆς, διόματε «δούλον αἰσχρὸν
καὶ κακόν».

Δὲν Σᾶς συμβουλευόμεν βεβαίως
νὰ μοιράσῃτε τὰ χρήματά Σας διότι
τοῦτο οὐδὲν ὄφελος προσφέρει εἰς τὴν
κοινωνίαν, καθόσον μετὰ τινα χρόνον
ἡ αὐτὴ κατάστασις θὰ ἐπανέλθῃ,
δηλ. ὁ σπάταλος θὰ σπαταλήσῃ, ὁ
οἰκονόμος θὰ οἰκονομήσῃ, ὁ ἀργὸς θὰ
καταστρέψῃ, ὥστε ὡς βλέπομεν ἡ
λέξις μοιρασιά εἶνε μόνον ἀνοησία καὶ
παραλογισμός! δὲν σᾶς συμβουλεύο-
μεν λοιπὸν παραλογισμοὺς καὶ ἀνοη-
σίας!

Σᾶς συμβουλευόμεν ἵνα δι' ἐργων-
παραγωγικῶν καὶ ὄχι φιλανθρωπικῶν
δι' ἐργων τούτέστιν παραγόντων δι-
καιώματα καὶ ὄχι ἐλεημοσύνην αὐ-
ξήσῃτε καὶ τὸν πλοῦτον σας ἀφ' ἐνός
καὶ τὴν κίνησιν καὶ τὴν ζωὴν εἰς
τὰς ἐργατικὰς τάξεις καὶ τὸν λαὸν
ἀφ' ἐτέρου ἐπιτύχετε! Ἡ κίνησις
καὶ ἡ ζωὴ θὰ αὐξήσῃ τὸν γενικὸν
πλοῦτον, τὸν πραγματικὸν πλοῦτον
ὅστις εἶναι ἡ ἐργασία καὶ ἡ κίνησις
καὶ θὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν ἀνάπτυ-
ξιν εἰς τὰς κοινωνίας εἰς τὰς ὁποίας
ζῆτε καὶ πλουτεῖτε, θὰ σᾶς κατα-
στήσῃ δὲ πρὸς τούτοις ἀγαπητοὺς
τὰ δὲ τέκνα σᾶς θὰ καταστήσῃ τῶ
ὄντι ἱππότας καὶ εὐγενεῖς!, θὰ θέσῃ
φραγμὸν εἰς τὸ ἐγκλημα καὶ εἰς τὴν
διαφθοράν!

Ἐμπρὸς, πλούσιοι! πλουτεῖται εἰς
τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωᾶ μ
καὶ ἐνδύθητε τὸν χιτῶνα τῶν ἀ-
γαθῶν πράξεων τῆς προόδου καὶ ὠ-
φελείας!

Ἐβεργετήσατε, ἐργασθῆτε ὑπὲρ
τῆς κοινωνίας, διότι πράττοντες οὕ-
τω ἐργάζεσθε διὰ τοὺς ἑαυτοὺς σας
διὰ τοὺς ἀπογόνους σας.

Ἐφαρμόσατε τὴν συμβουλήν μας
ἄλλως, ὡς λέγομεν ὅτι.

Ἐἰς μέτην ἔχετε διδασκάλους καὶ
πληρώνετε παιδαγωγοὺς ἐφ' ὅσον, τὰ
μεγάλον αὐτὸ σχολεῖον τὸ ὅποιον κα-

λείται κοινωνία είνε διαφθαρμένον και γεμάτον ρύπους, έν μέσω τής κοινωνίας ταύτης έντός του σχολείου τούτου έξ ανάγκης θά άναπτυχθώσι και θά άνατραφώσι υιοί και αί θυγατέρες σας.

Έργασθητε λοιπόν ύπέρ τής समाτικης ήθικης και διανοητικης άναπτύξεως τής κοινωνίας και ούτως πράττοντες πραγματοποιείται τον προορισμόν του ανθρώπου σώζετε την ήθικην και την πρόοδον, σταματάται τον εκφυλισμόν και τās καταχρήσεις, φονεύεται την πενίαν και την άμάθειαν τās δύο ταύτας βάσεις του έγκληματος, θησαυρίζεται με θησαυρούς άληθινούς τὰ τέκνα σας και . . . ίσως ίσως εισέληθε και εις τούς κόλπους του Άθραάμ . . .

Σημ. Είς τὸ προσεχές θέλομεν φύλλον πραγματευθῆ ποία έργα δύνανται νὰ πράξωσι οί πλούσιοι μας και ποίοι πρώτα πρώτα εκ τούτων πρέπει και έχουν καθήκον νὰ εργασθουν δραστηρίως και ανθρωπίνως ύπέρ τής κοινωνίας μας, ύπέρ τής καταπεσούσης ήθικης, ύπέρ του αποθανόντος έμπορίου, ύπέρ του ρακενδύτου έργάτου και τής ουδέποτε γενηθείσης ένταύθα βιομηχανίας.

ΟΙ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ

Όραία λέξις και μεγάλη ή λέξις άριστοκρατίας πλην έφ' όσον είνε λέξις μόνον δέν σημερινή τίποτε και δέν ώφελεί όλωσ διόλου την Κοινωνίαν.

Τι πρέπει δια νὰ σημαίνη ώς δια νὰ ήναι ώρέλιμος;

Πρέπει οί φέροντες τον τίτλον τουτον του Άριστοκράτου νὰ ήναι ώρέλιμοι και εύάρετοι, ένέναντια περιπτώσει ό ώραίοσ αυτόσ στολισμός όταν κάθεται επάνω εις κεφαλά: γεμάτας από άέρα και εις συνειδήσεις γεμάτας από βούρη άντι νὰ στολιζή γελοιοποιού και έξευτελίζει, ακριβώς προσκύπτει τοιαύτη έντύπωσις όποια θά προσέκυπτε εάν ή άσχημότερα και χειροτέρα των γυναικων έφερε τον τίτλον τής ώραίας και τιμίας! ποία έντύπωσις θά έγγενάτο μέσα στην ψυχην παντός ανθρώπου εάν μία από τās μυθολογημένας στρογγυλάς παρουσιάζετο αίφνης μεταξο τής Κοινωνίας μας; με υπερηράνειαν και ντουρέσια έπιχειρομένη ότι είνε ώραία και τιμία; δεν θά έ-

κίνει τον γέλωτα και την περιφρόνησιν; και βεβαίως ακριβώς όπως σήμερα προκλιούσι τον γέλωτα και την περιφροσύνην οί φέροντες τον τίτλον του Άριστοκράτου, οί με υπερηράνειαν και ντουρέσια παρουσιάζόμενοι εις την Κοινωνίαν μας εύγενεις ούτοι κλέπται, διαρθηοεις, άπατεώνες δολοφόοι άγύρται έν μιξ λέξει, οίτινες υποκάτω του ώραίου τούτου προσωπειού τὸ όποιον κλειτάι άριστοκρατία κρυπτόμενοι διαπράττουσιν ότι βεβαίως αίσχύνονται νὰ πράξωσι και αυτά αί τελευταία κοινωνικαί υποστάθμαι και αυτά τὰ σάλια τὰ κοινωνικά.

Αίσχος τέλος, ό απόγονοι των άριστοκρατων.

Δέν είσθαι σεις απόγονοι άριστοκρατων και ίπποτων.

Είσθε ουτιδανοί κακούργοι πεπορωμένοι λύκοι μέχρι του βάθους τής ψυχής σας και μέχρι του έδδόμευ Πάτου τής συνειδήσεως σας.

Είσθε ότα τα όποια αίσχύνομαι νὰ γράψω και νὰ ονομάζω, πλην σας σιγμακτιζω, ως ανανδροι άπατεώνες χωρις νὰ έντραπώ, διότι σεις δέν έντραπήκατε νὰ άτιμάτητε τὸ όνομα του Έλληνος και του Κεφαλλήνος έν τῷ μέσω τής μεγάλης πόλεως του Κόσμου έν μέσω τής τροφού του μεγάλου Ρουσσώ του άθανάτου Μιραβώ τῷ ένδόξου Βεβεσιέρου.

Όι ού άπείσιε Δάκμων τής άτιμίας και κακουργίας έσθησεσ λοιπόν τον θρόνον σου έν μέσω τής θρεψάσης τον Δίκαιον Άριστείδην και τον θεϊον Πλάτωνα.

Έν τῷ μέσω τής μητρός τής δόξης και άρετῆς και μέσα από τον άτιμον χυτήριον σου δέν θαύνεσαι νὰ έξάγης παντός είδους άτιμίας και κακουργίας; φόομασ άριστοκρατων.

Και πότε αποστέλεις τούτους περιβεβλημένους τον τίτλον ταυ Άριστοκράτου και του ύπασπηστου εις τούς ψυχρούς χαρακτήρας τής Γερμανίας ως πρότυπον διαφθορών των παιδων και πότε έξαποστέλεις τούτους περιβεβλημένους τον τίτλον του κόμητος εις την θερμήν Μάννα του Ούγκω και του Ζιλά ως πρότυπον αποτεώνων και ανανδρων.

Όι! Μά έξεχειλίσε τὸ ποτήριον τέλος πάντων.

Είσθε ανυπόφοροι! είσθε επιζήμιοι είθε δυσώδεις.

Πύσασατε! Πύσασατε! άλλως τε θά σά σιγμακτιζώ μεν μέχρι χιλιοστής γενιάς; μέχρις ότου βλαυνθείς, ό Λαός και πās εργάτης τής προόδου και του αιώνηματος, νὰ σας ανέ-

χεται, σας ρίψη τον βρόχον και σας πετάξη άπαξ δια παντός ουχι εις τον βυθόν τής θαλάσσης; άλλ' εις τον Πάτον των άποπατων.

Όνειδος και στίγμα εις τούς τοιούτους άριστοκράτας οίτινες άντι νὰ κληρονομήσωσι τās εύγενεις και μεγάλας καρδίας των τῶν άρίστων προγόνων! έκληρονόμησαν τὸ έγκλημα και τον εκφυλισμόν!

Ό εργατικαί τάξεις, σεις αί όποια δια του ιδρώτος και δια του αίματος σας τρέφητε και δοξάζητε τὰ αίσχρα ταύτα ότα.

Ό Έργατικαί τάξεις σεις τās όποιας κυλόγησεν ό Θεός και εις τās όποιας στηρίζει την τιμήν και την ζωήν τής.

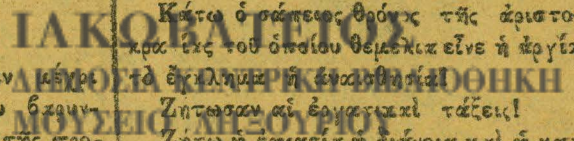
Όσ σεις οί πραγματικώς εύγενεις και άρισται τάξεις τής κοινωνίας, σεις αίτινες είθε ή ψυχή και ή καρδιά του Κοινωνικού Σώματος!

Ίδέτε ιδέτε ποίαν αξίαν έχετε, πάσον ύψηλά ίστασθε, πόσην ζωήν, πίσσην κίνησιν, πόσον πλούτον, πόσην τέχνην, πόσην δόξαν, ποίας εξερέσεις. ποίας ανακαλύψεις, ποίους επιστημολογους καρπούς, ποίους θησαυρούς, διανοητικής εργασίας παρήγατε και παράγετε διότι στηρίζετε την ζωήν σας και την ανθρωπινον προορισμόν σας ουχι επί άπλών τίτλων εύγενείας και άριστοκρατίας άλλ' επί του άληθοϋς τίτλου τής εργασίας και τής προόδου! ως . . . άφ' έτέρου ιδέτε! ιδέτε την άργίαν, τὸ έγκλημα, την κτηνωδίαν, την μηδαμνότητα, την ανανδρίαν, την άλτίζωνειαν, την ματαιοδοξίαν τῆ βλάβην ως την οπισθοδρομήσιν την φέρουσιν εις τās κοινωνίας αί άριστοκρατικαί ή μάλλον αί κακουργοκρατικαί αύται τάξεις διότι στηρίζουν τον βίον τους επί τής άργίας, επί του ψευδούς τίτλου επί του έγκληματος!

Ίδέτε! τας! ιδέτε τας και σταυροκοπήθητε! και φθήσετε πεντακόσιες φορές μέσα στο κόρφοσας και πετάξατε τούς άληθινούς αυτούς σατανάδες και πέστε του!

Όστις θέλει να είνε ό άριστος και να λέγηται άριστοκράτης, ούτος πρέπει να φροντίτη να γίνη ό καλλίτερος εργάτης ή καλλίτερα διάγοια ή μεγαλειότερα καρδιά! πρέπει να καθήση εις τον θρόνον του όποιου τὰ θεμέλια είνε ή τριβαθμιά ή καλυμμένη «Έργασίε Ίκνήτης αίσθημα»

Κάτω ό σάπρεος θρόνος τής άριστοκρατίας του όποιου θεμέλια είνε ή άργίε ή έγκλημα ή ανανδρία! Ζητώσασν αί εργατικαί τάξεις! Ζήτω ή εργασία ή δικαιοσ και ή καρδιά.

ΝΕΟΣ ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ

Εύγε Λαέ τῆς Μεγάλης Πόλεως τῶν γραμμάτων καὶ τῆς Σοφίας.

Ὅταν ὅλοι εἰ Στρατηγοὶ Σου καὶ ἄρχηγοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον Κωνσταντῖνον καὶ τελειόνοντες ἄπὸν Μαυχαμιάλην ποῦ δὲν ἤσχύνθη νὰ τηλεγραφαιῆσῃ ὅτι ἠττήθη εἰς Δερελί καὶ ὑπεχώρει εἰς Καζακλάρ καὶ μέγροι τοῦ Ἡρώς Μαστραπᾶ ὅστις κατεκουρέλιατε τὸν Ἑμέ! ὑπεχώρουν ἢ μᾶλλον ἐστρεפוῦντο εἰς ἀτακτον φυγὴν συνωδευμένῃ ἀπὸ τοὺς πανικοῦς καὶ τὰ ἔσχη ἦσαν λέγομεν ὅλοι ἐκλαίονεν αἰσχρομένῃ τὸ μέγεθος τῆς προδοσίας καὶ ἀνάνδρειας τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Στρατοῦ (ἐξαιρέσει ἐννοεῖται τῶν ὀλίγων ἀξιοματικῶν οἵτινες προσέφερον τὸ αἷμα καὶ τὴν ζωὴν πολεμήσαντες ἢ φονευθέντες) ὁ Σμολένσκις ἠγομένησας τὸ ἐλεεινὸν σαρκίον καὶ ἐνθυμηθεὶς τὰς παλαιὰς τῶν προγόνων πολεμικὰς δάφνας ἐσιη καὶ ἐπολέμησε, καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐνίκησεν; καὶ ἀνίκησε διότι ἔστη καὶ ἐπολέμησε καὶ διὰ τοῦτο Σὺ ὁ εὐγενὴς Λαὸς τῶν Ἀθηῶν τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐστεφάνωσες τὸν Σιστραγὸν μὲν ἀθάατιν στέφανον τῆς δόξης καὶ τοῦ ἔτιπες τὸν θρόνον τοῦ ὑπεράνω τοῦ θρόνου Γεωργίου τοῦ α'. ὀνομάσας τοῦτον θρόνον τῆς ἀμύνης τῆς πατρίδος καὶ τῆς τιμῆς τοῦ Λαοῦ,

Εύγε Λαέ ὅστις, ἀφοῦ γνωρίζεις νὰ τιμῆς τοῦ Μεγάλου, σημαίνει ὅτι εἶσαι μέγας!

Πλὴν δυστυχῶς ἦτο πεπρωμένον νὰ σχίσῃς τὸν στέφανον καὶ νὰ κρημνίσῃς τὴν σιστραγὸν ἐκ τοῦ ἐνδόξου θρόνου διότι ἤλλαξαν αἱ ἐποχὴ καὶ μετεβλήθησαν τὰ πράγματα.

Τὴν ἄλλοτε στρατηγὸν σελλαβοῦσα ἡ «Κίρκη» μετέβαλλε εἰς χοῖρον πολιτικὸν εἰς δούλον αὐλοκόλακκα καὶ ἰδού:

Ὁ ἄλλοτε Γίγας ὁ αὐρὸν τὸ πιπτόλιον δια νὰ φυλάξῃ τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Λαοῦ, σὺν προχθῆς τὸ πιστόλιον ἀπὸ τὰ δάθρα τοῦ Βασιλευτήριου δια νὰ θυσιάσῃ τὸ αἷμα τοῦ Λαοῦ καὶ διὰ νὰ ἀτιμάσῃ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος! Καὶ ἐδῶ ὁ Λαὸς ἐπιστῆ μετὰ δι-αίαιος γνωρίσας ὅτι δὲν ἔχει ἐνώπιόν του τὸν Γίγαντα ὑπερσπουδαῖον τῆς ἐλευθερίας ἀλλὰ τὸν πολυσαρκὸν χοῖρον τῆς Αὐλῆς καὶ τοῦ κομιματος, τὸν ἐμπύει καὶ τὸν λοιπώρει, θεωροῦσα αὐτὸν ἀνάξιον μεγαλειότητος τιμωρίας.

Εύγε Λαέ! τίμα τὰς καλὰς πράξεις καὶ στιγμάτιζε τὰς κακάς καὶ μὴ δί-δεις ἀκράσασιν εἰς ἐκείνους οἵτινες λέγουσιν ὅτι πρέπει νὰ ἀποδιδῆται ἀβασίς εἰς κείνους οἵτινες πράττουσιν κακὰς πράξεις ἐπὶ τῶ ὅτι ἄλλοτε ἐπραξαν ἀγαθὰς.

Ὅχι! οἱ πρόγονοι ἡμῶν μὰς ἐδίδαξαν ὅτι ὁ Παυσανίας ἔπρεπε νὰ ῥοτεφω-νωθῆ δι' ὅσα ἀγαθὰ καὶ τίμια ἐπρα-ξεν ἐν Πλαταιαῖς τιμήσας τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπερασπύσας τὴν ἐλευθερίαν, κα-θὼς μὰς ἐδίδαξαν ἐπίσης ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ Παυσανίας μετὰ ταῦτα ἔπρεπε νὰ κα-ἀδικασθῆ εἰς θάνατον, διότι ἐ-πρόδωσε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεβουλεύθη τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Λαοῦ καὶ δὲν ἔκ-νησεν πρώτη ἢ μητέρα του νὰ ριψῇ τὸν πρῶτον λίθον τῆς καταδίκης του.

Ἔστω λοιπὸν δικαία καὶ ἀρμόζουσα ἡ κατὰ δίκην τοῦ Νέου τούτου Παυσανίου.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΑΤΙΜΟΣ

Ἡ ὥρατα Νῆσος τῶν Φαιάκων, ἡ φημισμένη Κέρκυρα ἦτο πεπρωμένον νὰ καιαισχυιθῆ εἰς τὸ 1904 διὰ μιᾶς ἀποφάσεως ἧτις αἰώνιον ἦθα ἀρχίσῃ, σίγῃμα εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου τῆς!

Εἶνε τῆ ἀληθείας ἀκατανόητος παρά-λογος ἐγληματικὴ ἐπὶ τέλους ἡ ἀπόφα-σις ἧτις λέγει εἰς ἓνα κακούργον δολο-φόνον Μπκτέλη εἰς εἰς ἐξηχρειω-μένον κοινωνικῶς: Ἐπαγεὶ εἰς ελευ-θερος νὰ ἀτιμάξῃς πρῶτα πρῶτα τὴν οἰκογένειαν σου πνευρισκό-μενος τρέφων καὶ ὑπερασπίζων πόρκα, δεῦτερον εἰσαι ἐλεύθερος νὰ ἐγκαταλί-πῃς καὶ ζημιῆς τὴν δημοσίαν ὑπη-ρσίαν ἢ σοὶ ἐπιστεῦθη καὶ ἀ-σε πληθῶναι ἡ Πατρίς διὰ νὰ ἐξυπρηστῆς τὰς ἰδίαις σου ἀτιμίαις καὶ νὰ ἐκδικήσῃς τὰ ἴδια σου αἵσχη καὶ τρίτον εἰσαι ἐ-λεύθερος νὰ δολοφονῆς ἀόπλους πολιτικ-νεανίσκους ἀγαθοὺς ἐργάτας καλοὺς ὡς τὸ θῆμα σου Εὐαγγελινὸν Δελαπόρταν διὰ νὰ ἐκπληρώσῃς μίαν αἰμοχαρῆ μι-κροφιλοτιμίαν σου.

Πτεῦσου ἀνάνδρε δολοφόνε, ἐκφυλισμένε οἰκογενειάρχα, αἰσχρὲ ὑ-κάλληλε!

Μπατέλη! Μπατέλη! ἐὰν μία ἐπι-πόλαος καὶ ἀδικὸς ἀπόφασις 7 δούλων ὡς οὐτιδανῶν ἐνόρχων σὲ ἀρῆκε ἐλευ-θερον καὶ ἀθῶν ἢ ἀπόφασις ὅμως τῆς Κοινωνίας σὲ κασεδίκασε καὶ σὲ ἐνέ-πτεψε ὡς ἀνάνδρον δολοφόνον ὡς ἐκφυ-λισμένον οἰκογενειάρχην ὡς αἰσχρὸν ὑ-πέλληλην!... ὡς καὶ ἐὰν ἡ ἐφαλι-μένη καὶ τῶ ὄντι ἀπαταλόγιστος μισο-τυρία τοῦ κ. Ράττα, ὅστις κ. Ράττας

ἐν παρόδῳ λεχθήτω, ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ δόσῃ ἀρωστημένη μαρτυρία διότι εἰς ἀκόθενες σῶμα κατοικεῖ ἀθηνές πνεῦμα κατὰ τὸν Χριστὸν ἐὰν λέγομεν ἢ ἀθηνές Ράττειος μαρτυρία ἐγένετο ἢ κυριωτέρα ἴσως αἰτία τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς τιμωρίας ἧτις ἔπρεπε νὰ σοὶ ἐ-πιβληθῆ τοῦλάχιστον, ἀν ὄχι διὰ τὴν δολοφονίαν ἀφοῦ σὲ εὖρον ἀταλόγιτον ἀλλὰ διὰ τὴν βλάβην τῆς δημοσίας ὑπη-ρσίας καὶ τὴν κατὰπτωσιν τοῦ οἰκο-γενειακοῦ γοήτρου τὰ ὅποια προῦκάλε-σεν ἡ πράξις σου. Ἔσο ὅμως βεβαίως «ἔστιν δικῆς ὀφθαλμοῦ ὁ: τὰ πάνθ' ὄρα» ἐνοῶ δὲ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς ζωῆς ταύνης καὶ οὐχὶ τοῦ πάτρονός σου Βα-ελζεβούλ, ὁ δὲ ὀφθαλμὸς αὐτὸς δὲν θὰ σὲ ἀπαλλάξῃ τῆς τελείας καὶ πλήρους τιμωρίας.

Ἄς γνωρίσωσι δὲ καλὰ πάντες ὅτι οἱ Κεφαλλῆνες ὑπῆρξαν καὶ εἶνε μεγά-θυμοι καὶ διὰ τοῦτο δὲν παρεδέχθησαν νὰ σὲ κατακεραμάτωσι αἰμοχαρῆ λύκε μολονότι ἦσο δολοφόνος, ἤλπιζον ὅμως ὅτι ἡ δικαιοσύνη τῆς πατρίδος θὰ ἔθετεν τὴν κεφαλὴν τοῦ δηλητηριώδους ὄρεως ὑπὸ τὴν πτέρναν τῆς καὶ ὄχι ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς. Νῦν τρέμε καθόσον τὴν με-γάλοψυχίαν θὰ διαδεχθῆ ἡ καταδίκη καὶ τιμωρία, τὸν δὲ ἀπείσιον γέλωτά σου τὰ δάκρυα τοῦ ἐγκλήματός σου!

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΠΡΟΗΓ. ΦΥΛΛΟΥ

Ἐντὶ τῆς φράσεως καὶ ἀμαρτίας θὰ ἦναι νεκροὶ ἐγράψαμε καὶ ἀρτηρία σου θὰ ἦναι νικαία, ἐντὶ τῆς φράσεως «δι' ὀλίγους ἐννοεῖται τοὺς δικηγόρους» ἐγράψαμε, «δι' ὅλους ἐννοεῖται τοὺς δι-κηγόρους» ἐντὶ τοῦ «ἀούσιμων κυνῶν» ἐγράψαμε ἀούσιμων κυνῶν ἐντὶ τοῦ «καὶ ἐνθ' ἐζήτει νὰ κατακαύτῃ δια τα μικρόβια καὶ μεγαλόβια ποῦ γεννάει ἡ νύκτα καὶ ἡ αὐγὴ» ἐγράψαμε «ποῦ γεν-νάει ἡ νύκτα καὶ ἡ αὐγὴ».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ πληροπορούμεθ ὁ κ. ἐπιθεωρη-τῆς τῶν σχολείων ζητεῖ νὰ ὑποβιάσῃ τινὰ δημοτικὰ σχολεῖα μολονότι φριτώ-σι τόσα παιδιὰ ὅσα ὁ νόμος ὀρίζει, καὶ τοῦτο μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τιμωρήσῃ ἢ μεταθέσῃ διμοδιδοσχέλους οἵτινες περιέπεσαν εἰς τὴν δυσμενείαν του, πρὸς δὲ πληροπορούμεθα ὅτι ἀριστὰς ἀφαιμά-ξεις παθαίνουσι ὅσοι τῶν δημοδιδασκάλων θέλουσιν τὴν εὐνοίαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ ἀκόμη καὶ μερικὰ ἄλλα σκανδαλά-κια ἀνάξια καὶ διὰ ξυλοσχίστης ἀκό-μη, λοιπὸν κ. ἐπιθεωρητὰ διάβατε αὐ-τὰ καὶ ἐν ἀγέλεις ἐν μὲν σκανδαλίεις εἰς τὸ ἐξῆς ἄλλως τε ἐγὼ δὲν μπουρά-ρω ὁδὸν τοῦ κ. Ράττα, ἀλλὰ νὰ καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ σκανδαλίγια καὶ θὰ στὰ κο-πανισωχῶρις πάθος ἀτῶν φροίμων ὀλίγα,